

ΕΤΟΣ 10ο
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 24Γραφεία :
ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 9
ΑΘΗΝΑ—(106-78)

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1984

ΤΗΛ. 36.21.760

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ — ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ ΠΟΥ ΕΔΡΕΥΕΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Δεν πιστεύω να αποτελεῖ κοινοτυπία ἡ ἐνοχλητικὴ περιττολογία ἢ ἀναφορά στὸ θέμα αὐτὸ καὶ ἡ διατύπωση μερικῶν σκέψεων καὶ ἀπόψεων.

Τὸ σημερινὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου μας, μὲ τὸν τίτλο «ΕΡΓΕΝΕΙΣ ΠΟΘΟΙ», μᾶς ἀποκάλυψε τὴ μεγάλη του καὶ τολμηρὴ ἀπόφαση γιὰ τὴν ἀπόκτηση Πνευματικὸ Κέντρου στὴν Ἀθήνα, καὶ σήμανε τὸ προσκλητήριο γιὰ συνδρομὴ καὶ ἐνίσχυση πρὸς ὅλους τοὺς ἀπανταχοῦ Νεχωρίτες καὶ φίλους τοῦ χωριοῦ.

Πρόκειται γιὰ μεγαλεπήβολο στόχο, εὐγενὴ πόθο καὶ ἀνώτερο ὄραμα τοῦ Δ.Σ., ποὺ ἀξίζει χειροκροτημάτων καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὸ ἀπογοητεύσουμε καὶ νὰ νομίσουμε μάταια τὴν ἀπόφασή του καὶ τὴν προσπάθειά του.

Τὸ ἔργο αὐτὸ δὲν γίνεται γιὰ λόγους καυχήσιολογίας ἢ ἐπαυνοθηρίας τοῦ Δ.Σ., ἀλλὰ γιὰ λόγους πραγματικῆς ἀνάγκης τοῦ Συλλόγου καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ χωριό. Διότι, ὡς γνωστὸ, ἡ αἵθουσα τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου θὰ λύσει τὸ καυτὸ καὶ ἄμεσο πρόβλημα τῶν συνελεύσεων τοῦ Συλλόγου, θὰ στεγάσει τὰ ἀρχεῖα τοῦ μὲ τὴ μεγάλη προέστορία του (ἀπὸ τὸ 1950 ποὺ ἱδρύθηκε), θὰ φιλοξενήσει παραδοσιακὰ ἀντικείμενα τοῦ χωριοῦ μας, φωτογραφίες διαφόρων ἐποχῶν καὶ ἐκδηλώσεων τῶν Νεοχωριτῶν, καὶ γιὰ τὴν ὅχι καὶ διδασκαλίαν: Ἐπὶ θὰ ἀποκτήσει μόνιμη Διεύθυνση ὁ Σύλλογος καὶ τὸ Δελτίο τῆς ἐφημερίδας μας. Τὸ σπουδαιότερο εἶναι ὅτι θὰ ἀποτελέσει πόλο ἐλξης καὶ συσπειρώσεως γιὰ τὴ Νεολαία, ἡ ὁποία θὰ προγραμματίζει μὲ εὐχέρεια τὶς συγκεντρώσεις της καὶ τὶς διάφορες ἐκδηλώσεις της.

Ἡ αἵθουσα αὐτὴ θὰ εἶναι μιὰ θετικὴ προσφορά στὴ σημερινὴ καὶ στὶς μελλοντικὲς νεολαίες τοῦ χωριοῦ. Θὰ συγκεντρώνει τὶς τρεῖς διαστάσεις τοῦ χρόνου, δηλαδὴ τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ Νεχωριοῦ. Θὰ εἶναι ἕνα Νεχωρίτικο κέντρο, τὸ ὁποῖο θὰ μοιάζει μὲ συνδετικὸ κρίκο ποὺ θὰ διασυνδέει νοερὰ τοὺς ἀπανταχοῦ Νεχωρίτες καὶ θὰ ἐκπέμπει πατριωτικὰ μηνύματα καὶ θὰ σκορπίζει χαρὰ καὶ ἀγάπη μὲ τὸ Δελτίο τῆς ἐφημερίδας.

Τὸ πνευματικὸ κέντρο δὲ θὰ ἀνήκει σὲ κανένα Νεχωρίτη ὀνομαστικά, ἀλλὰ σὲ ὅλους τοὺς Νεχωρίτες «ἐξ ἀδικαιρέτου», ὅπου κι' ἂν θροίσκονται.

Γιὰ νὰ εὐοδωθεῖ καὶ νὰ πραγματοποιηθεῖ ἡ ἀπόφαση αὐτὴ, δὲν ἀρκεῖ ἡ τόλμη καὶ ἡ δραστήρια κινητοποίηση τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ καὶ ἡ δική μας κινητοποίηση καὶ συνεισφορά.

Πρόκειν νὰ γίνεῖ «παννεχωρίτικος πόθος» καὶ ὑπόθεση ὅλων μας ἡ ἀπόκτηση αἵθουσας, πνευματικοῦ κέντρου. Τὸ θερμόμετρο τοῦ ἐνδιαφέροντός μας πρέπει νὰ ἀνέβει σὲ ψηλότερο βαθμὸ. Ἡ προσφορά μας νὰ γίνεῖ χωρὶς μεμψιμοιρίες ἢ ἀναστολές καὶ νὰ μὴν ἀπουσιάζει κανένας, μὰ κανένας Νεχωρίτης ἀπὸ τὸ προσκλητήριο αὐτό. Τὰ γνωστὰ «ὦχ ἀδελφισμὸς» καὶ «περιθραχισμὸς», δηλ. πέρα θρέχει, δὲν δικαιολογῶνται καὶ πρέπει νὰ δώσουμε ἀνάλογα μὲ τὶς δυνατότητές μας. Σημασία δὲν ἔχει τὸ μέγεθος τῆς προσφοράς, ἀλλὰ ἡ καλὴ χειρονομία.

Ἐπειδὴ λοιπὸν πρόκειται γιὰ ἀξίεπαίνο ἔργο κοινωφελὲς καὶ προοδευτικὸ, πρέπει νὰ ἐνστερνιστοῦμε τὸ σύνθημα καὶ τὴν προτροπὴ τοῦ ποιητῆ Γ. Πολέμη «καθένας τὸ λιθάρι του». Ὅταν τὸ ἔργο πραγματοποιηθεῖ, ὅλοι οἱ Νεχωρίτες θὰ αἰσθανθοῦμε διθύραμβο χαρᾶς καὶ περηφάνειας, διότι θὰ εἶναι μιὰ δημιουργία κι' ἕνα ἔργο μὲ μακροπρόθεσμες ὠφέλειες καὶ χρησιμότητες, ποὺ θὰ δικαιώσει καὶ ἐνδεχόμενα θὰ ὑπερακοντίσει τὶς προσδοκίες μας.

ΝΙΚΟΣ ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΝΑΥΠΑΚΤΙΑ

«Ἐδὼ εἶναι ἡ ἄγωνα, ματωμένη, τραγουδισμένη ἐνδοξη πέτρα. Ἐδὼ εἶναι ἡ φτώχεια, ἡ λεβεντιά, ἡ σκλαδιά, ἡ ἐπανάσταση, ἡ ἐλευθερία. Εἶναι τὸ θυμάρη καὶ τὸ μπαρούτι, ἕνα εἰδύλλιο, ἕνα δρᾶμα, ἕνα ἔπος».

Θεμ. Ἀθανασιάδης — Νόβας
(Περιπλανήσεις, σελ. 477—483)

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Δ'ΝΤΟΥ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

Στὴ γιορτὴ λήξεως τῶν μαθημάτων (10 Ἰουνίου 1984), ὁ Διευθυντὴς τοῦ σχολείου μας ἀπήντησε τὴν παρακάτω ἀποχαιρετιστήριον ὁμιλία τοῦ πρὸς τοὺς συγχωριανούς μας, λόγῳ μετάρσεώς του στὴ Νάυπακτο. Στὴ συνέχεια, ὁ δάσκαλος κ. Χρ. Παπανικολάου, ὁ πρόεδρος καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ τὸν εὐχαρίστησαν θερμὰ γιὰ τὴν μακρόχρονη προσφορά του.

Ἀγαπητοὶ μου Συγχωριανοί, ἐλκεῖτοί μου φίλοι,

Ἡ πρόθυμη παρουσία σας στὴ

Ὁμιλία τοῦ
ΑΝΤΩΝΗ ΜΑΣΓΑΛΑ

σημερινὴ μας γιορτὴ, μᾶς συγκίνησε ἰδιαίτερα καὶ σὰς εὐχαριστοῦμε ὅλους.

Οἱ εὐχαριστίες μας αὐτὲς δὲν εἶναι ἀπλὸ σχῆμα λόγου, καὶ παρακαλῶ μὴ ληφθοῦν σὰν συνήθης τίπος σὲ ἀποχαιρετιστήριους ὁμιλίες, ἀλλὰ ἔκφραση ἐνσυνείδητης ψυχικῆς ἀνάγκης καὶ λογικῆ ἀποτίμησης τῆς πραγματικότητας.

Ἡ στιγμὴ αὕτη εἶναι γιὰ μένα ἐντονὴ, μιὰ στιγμὴ ἀπὸ ἰσχυρὰ συναισθήματα ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἀναπόληση μιᾶς μακρόχρονης προσφοράς στὸ χωριό μας καὶ τὸ σχολεῖο μας, ποὺ μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ δοκιμάσω ὅλες τὶς συγκινήσεις τοῦ ἀγωνιζόμενου ἀνθρώπου.

Ἀγάπη δυνατὴ καὶ ἀχτύπητη ἀπὸ τὸ χρόνο ἦταν, μὰ εἶναι καὶ θὰ εἶναι γιὰ μένα τοῦτο τὸ χωριὸ καὶ τὸ σχολεῖο μας ἰδιαίτερα. Αὐτὰ εἶναι τὸ ξεκίνημά μου στὴ ζωὴ καὶ ἡ ρίζα μου, αὐτὰ καὶ ἡ μέχρι τώρα πορεία μου. Ἐδῶ γεννήθηκε ὁ πρῶτος παιδικός μου κόσμος. Στὴν παιδική μου ψυχὴ, ἐμείναν ἀνεξίτηλες θύμισες κι' ἐμπειρίες ἀπὸ τὴν ἡρωικὴ προσφορὰ τῶν συγχωριανῶν μας, ὅταν πάλιν νησιῶτες νὰ ἀνοίξουν δρό-

μους, νὰ στεριώσουν γεφύρια, νὰ πονοῦν καὶ νὰ ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν Κρατικὴ ἀδιαφορία. Μικρὸς ἐγκατέλειψα κι' ἐγὼ τὸ χωριό μας κι' ὀρκίστηκα σὰν μεγαλῶσω κι' ὠριμάσω, νὰ τοῦ προσφέρω κι' ἐγὼ κάτι. Τὸ χωριὸ καὶ τὸ σχολεῖο μας μὲ περίμεναν. Καὶ γύρισα κοντὰ τους τὸ χειμωνιάτικο πρωινὸ 3 Φε

βρουαρίου 1975, ὅχι τελειωμένος, ἀλλὰ κάπου φτιασμένος. Περιμέναν νὰ ἀνταποδώσω ὅσα πήρα ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ τοὺς κατοίκους του καὶ τὸ δάσκαλό μου.

Εὐχαριστῶ σήμερα κι' ἀπὸ τὴ θέσῃ αὕτη ὅσους μὲ βοήθησαν, τὸ μεγάλο μου αὐτὸ ὄνειρο νὰ πραγματοποιηθεῖ.

Καὶ ξεκινήσαμε τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸ.

Τὰ ἐνδιαφέροντα ἦταν πολλὰ. Ἡ πίκρα πολλὲς φορὲς χτύπησε τὴν πόρτα τῆς καρδιάς μου. Ἡ σκέψη ὅμως στάθηκε πάνω ἀπὸ τὰ

● Συνέχεια στὴ 2ῃ σελίδα

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ

Νάμισε λοιπὸν καὶ πάλι καθισμένοι κάτω ἀπ' τὰ φύλλα τοῦ γεροπλάτανου — κι' ἂς πέρασαν φέτος οἱ ἡλιαχτίδες λόγῳ χαλαζιοῦ — νὰ πίνουμε τὸ κεφεδάκι μας καὶ νὰ παίζουμε τὴ δηλωτὴ μας.

Ἀλήθεια, πόσες μέρες πέρα-

Γράφει ὁ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

σαν μὲ τὴ σκέψη καὶ τὴν προσμονὴ αὐτῆς τῆς ὥρας. Σχεδὸν ὀλόκερος χρόνος. Naί, δὲν εἶναι καθόλου ὑπερβολή. Ἕνας ὀλόκληρος χρόνος. Τελειώνοντας τὸ πανηγύρι, ἀρχίζουμε νὰ μετράμε τὶς μέρες καὶ νὰ κάνουμε προγράμματα γιὰ τὸ πότε θὰ ξαναπατήσουμε τὸ πόδι μας στὸν Κοτρώτσο.

Αὕτὴ ἡ ἀγάπη γιὰ τὸ Νεχώρι, αὐτὸ τὸ τράδημα γιὰ τὰ χῶματά μας, δὲ νομίζω ὅτι ὑ-

πάρχει σὲ ἄλλα χωριά καὶ ὅχι μόνο ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ἔζησαν τὰ παιδικὰ τους χρόνια ἐκεῖ, καὶ ὅπως οἱ ἡλιαχτίδες ἔχουν ὠραίες ἀναμνήσεις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς νεώτερους. Βέβαια, θυμᾶμαι πιὸ παλιὰ νὰ γεμίζει τὸ Νεχώρι κόσμος ἀπὸ τὸν Ἰούλη. Δὲν ξέρω πῶς τὰ καταφέρναμε τότε. Τώρα πολλὰ ἔρχονται γιὰ 15 μέρες καὶ ἀκόμη περισσότερο γιὰ τὶς μέρες τοῦ πανηγυριοῦ. Ἔστω. Κι' αὐτὸ λέει πολλά. Τὸ νὰ ἔχεις δύο μέρες ἄδεια ἀπ' τὴ δουλειά σου καὶ νάρχεσαι στὸ Νεχώρι, δείχνει, ἂν μὴ τι ἄλλο, ὅτι δὲν ξεχάσεις τὶς ρίζες σου, ὅτι κάτι πολὺ δυνατό σὲ τραβάει σ' αὐτὰ τὰ χῶματα, ὅτι εἶσαι δεμένος μ' αὐτὰ τὰ κοτρώνια.

Εἶναι πολὺ ὠραῖο, εἶναι συγκινητικὸ, νὰ βλέπεις τὴν καινούργια γενιά, τὴ νεολαία, τὰ μικρὰ παιδιά νὰ ἀκολουθοῦν τ' ἀχνάρια τῶν γονιῶν τους. Νὰ

● Συνέχεια στὴν 3ῃ σελίδα

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΕΣ ΜΟΣΧΟΒΟΛΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Τὸ φετινὸ παραθέρισμα στὸ χωριό μας ἦταν τὸ πιὸ εὐχάριστο, χαρούμενο καὶ ἀξέχαστο. Ἦταν τὸ κάτι ἄλλο ἀπὸ τὶς ἄλλες χρονιές. Καλὴ, φιλικὴ καὶ ἀγνή, παιδικὴ παρέα, καλὸ καὶ πλούσιο πρόγραμμα ἐξορμήσεων σὲ διάφορα πανέμορφα τοπία τοῦ χωριοῦ μας, τὰ ὁποῖα μᾶς ράντισαν μὲ ἕνα σωρὸ μοςχοβολιές ἀπὸ τὰ ἔλατα, τὰ πλατάνια, τὶς φτέρες, τὰ κέδρα, τὰ «κηπόγιουρτα», τὴ ρήγανη κι' ἄλλα.

Εἶναι νωπές, φρέσκιες κι' ἀνεξίτηλες οἱ ἐντυπώσεις, οἱ ξέ-

Γράφει ἡ
ΤΙΝΑ ΜΠΑΖΙΩΝΗ

γνοιαστές ὥρες παραθερισμοῦ στὸ χωριό.

Θὰ προσπαθῶ, στὸ ἀφιέρωμα αὐτὸ νὰ σὰς σκορπίσω λίγες μοςχοβολιές καὶ νοσταλγικὲς εἰκόνες ἀπ' τὸ Νεχώρι, τὸ καμάρη τῶν χωριῶν τῆς ὀρεινῆς Ναυπακτίας.

Ἡ πιὸ συνηθισμένη καὶ κοντινὴ βόλτα εἶναι στὸ σχολεῖο, ἡ

στὴν στρόφι μετὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἡ στὴ θρύση τοῦ Κατσαοῦνη, ἡ πιὸ πέρα στὰ πουργαράκια καὶ στὴ Παλιόγυρνα.

● Συνέχεια στὴ 3ῃ σελίδα

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Στὶς 21.10.1984 πραγματοποιήθηκε ἑκτακτὴ Γενικὴ Συνέλευση, μὲ θέμα: «Ἀγορὰ αἵθουσας γιὰ τὴν στέγαση τοῦ Συλλόγου». Ἀπὸ τὴ Γενικὴ Συνέλευση ἐγκρίθηκε ἡ ἀγορὰ αἵθουσας, ποὺ θροίσκεται στὴν ὁδὸ Σειρήνων 33, Βύρωνας. Φιλοδοξία καὶ πόθος ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του. Ἀπιαστὸ ὄνειρο μέχρι χθές, σήμερα πραγματικότητα. Εὐχόμεστε γὰ γεμίζει ἀπὸ μεγάλους καὶ μικροὺς. Καλορίζικη.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Έδωσαν άμοιβαία υπόσχεση γάμου ή δίδα Μαρία Ι. Σαλτού και ό κ. Κων)νος Σκοπελίτης.

Η δίδα Μαγδαληνή Χρ. Άλπογιάννη και ό κ. Άναστάσιος Πλατάκος.

Ο Δημήτριος Γ. Τσιτζέλης και ή δίδα Άναστασία Δελτσίστα.

Η δίδα Μάρθα Π. Μέρμηγκα και ό κ. Άλέκος Άθανασόπουλος.

Τους εύχόμαστε καλά στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Παντρεύτηκαν στο Νεχώρι στις 30.9.84 ό κ. Χρήστος Κανέλλος με την δίδα Βούλα Κοτρώνη.

Παντρεύτηκαν στην Άθήνα στις 8.9.84 ό κ. Δημήτριος Ζάχος με την δίδα Παρασκευή Γεωργίου.

Παντρεύτηκαν στην Άθήνα στις 15.9.84 ή δίδα Καίτη Εύαϊδου («ό γένος Έλένης Μπουραζέρη) μετά του κ. Άλέκου Άγγελόπουλου.

Παντρεύτηκαν στην Άθήνα στις 31.8.84, ή δίδα Παναγιώτα Β. Παπακώστα (τό γένος Εύαγγελίας Τσιτσιμπέλη) και ό κ. Κων)νος Πρινόπουλος.

Τους εύχόμαστε κάθε εύτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. Άγγελική Στέφανου Μάλλιου έγέννησε αγοράκι. Εύχόμαστε να τους ζήσει.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στο Νεχώρι έγιναν οι κάτωθι βαπτίσεις:

Ο κ. Γεράσιμος Α. Παπαχρήστου βάπτισε τό αγοράκι του Μάκη και τής Άγλαΐας (Σαλτού) Μπιθικούκη και τό όνόμασε Ίωάννη.

Ο κ. Ίωάννης και ή κ. Ξένια (Άσημακοπούλου) βάπτισαν τό αγοράκι του κ. Γεωργίου Ζαρκάδα και τό όνόμασαν Άθανάσιο.

Ο κ. Άντώνιος Μασγάλας βάπτισε τό κοριτσάκι του Ίωάννου Λαζοδήμου και τό όνόμασε Αϊκατερίνη.

Η κ. Μαγδαληνή Ν. Λούπα βάπτισε τό αγοράκι του κ. Άθανασίου Κοπάνη και τό όνόμασε Ίωάννη.

Ο κ. Ίωάννης Αθ. Μάλλιος βάπτισε τό κοριτσάκι του κ. ΙΚων)νου και τής κ. Εύθυμίας Παπακώστα και τό όνόμασε Μαγδαληνή.

Η κ. Βασιλική Π. Παπαχρήστου βάπτισε τό κοριτσάκι του κ. Δημητρίου και τής κ. Δήμητρας Τσόλκα (Φούρλα) και τό όνόμασε Κλεάνθη.

Στην Άθήνα, ό κ. Γεώργιος Κων. Μάντης βάπτισε τό κοριτσάκι του κ. Κ. Θεόδωρου και τής κ. Αϊκατερίνης (Λειβαδίτη) Πατρίκαλου και τό όνόμασε Έλισάβετ.

Στους γονείς εύχόμαστε να ζήσει τό καινούργιο όνομα, στους αναδόχους πάντα άξιοι.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η κ. Μαρία Ι. Γιάνναρη πέτυχε στην Παιδαγωγική Άκαδημία Ρόδου.

Ο κ. Έμμανουήλ Στ. Μάντης πέτυχε στά Τ.Ε.Ι.

Κοινωνικά

Ο κ. Γεώργιος Ι. Λειβαδίτης πέτυχε στά Τ.Ε.Ι. Μεσολογγίου.

Στους έπιτυχόντες θερμά συγχαρητήρια.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε και κηδεύτηκε στην Άθήνα ό Κων)νος Μέμος.

Πέθανε στο Άγρίνιο ό Άριστέιδης Μέμος και κηδεύτηκε στο χωριό.

Πέθανε στην Άμερική τό κοριτσάκι του Γεωργίου Πανάγου, Όλγα.

Στις οίκογένειές τους, θερμά συλλυπητήρια.

Σ' ΑΥΤΟΝ ΠΟΥ ΕΦΥΓΕ

Ο μπάρμπα- Κώστας έφυγε άπ' τη ζωή στις 6 Αυγούστου, χωρίς να προφτάσει να 'ρθεί στο χωριό, που τόσο ήθελε. Άπ' τό χωριό έφυγε παιδί, ψάχνοντας κι αυτός να βρεί τό δρόμο τής ζωής του. Και τόν βρήκε και πρόκαψε και πάντα ενδιαφερόταν για τό Νεχώρι και τους Νεχωρίτες. Σ' όσους είχαμε την τύχη να μείνουμε στο σπίτι του, στον καιρό τών σπουδών, μένει θαθεία έντυπωμένο τό ενδιαφέρον του για την πρόοδο του καθενός στις σπουδές και στη δουλειά του. Όταν άκουγε πρόοδο και έπιτυχία, τό χαιρόταν πρώτος. Μιαλό πρακτικό και με τεράστια πείρα τής ζωής, είχε για όλους μια σωστή κι άπλη συμβουλή. Τό ενδιαφέρον του άγκάλιαζε όλους τους Νεχωρίτες. Πώς μπορεί να ξεχαστεί τό γεγονός ότι στη δεκαετία του '50 ό Κων. Μέμος έτρεχε από υπηρεσία σε υπηρεσία και από Γραφείο σε Γραφείο, για να διευκολύνει φτωχούς και άπραγους Νεχωρίτες να μεταναστεύσουν. Τά δέ βράδια, τό σπίτι του θύμιζε περισσότερο ξενοδοχείο από τους φιλοξενομένους. Η φιλοξενία και ή έξυπνέτηση του Μέμου ήταν τό άποκούμπι και ή έλπίδα πολλών, που έρχόνταν στην Άθήνα για δουλειά, σπουδές ή μετανάστευση. Κι όλα αυτά σε μια εποχή, που ούτε κατά διάνοια μπορεί να συγκριθεί με την τωρινή, από πλευράς δυσκολιών και άνέχειας.

Τά λίγα αυτά λόγια δεν έχουν σκοπό να παρουσιάσουν την προσωπικότητα και τό έργο του Κωνσταντίνου Μέμου. Ήταν μόνο μερικές σκέψεις, που ήρθαν στο νου, όταν έμαθα τό θάνατο του Μπαρμπα- Κώστα. Άς είναι αιωνία ή μνήμη του. Π. ΒΛΑΧΟΣ

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ο κ. Θεόδωρος Αθ. Καλαθάς διορίστηκε στόν Ο.Σ.Ε.

Τού εύχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ο κ. Θεόδωρος Αθ. Καλαθάς διορίστηκε στόν Ο.Σ.Ε.

Τού εύχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Ύπηρετούν τη θητεία τους στο στρατό οι παρακάτω συγχωριανοί μας:

Άριστέιδης Ι. Πανάγος, Άθανάσιος Γ. Καλαθάς, Γεώργιος

ος Κ. Λειβαδίτης, Γεώργιος Αλ. Φλώρος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η κυρία Ειρήνη Μασγάλα και τά παιδιά της έκφράζουν τις θερμές εύχαριστίες τους πρὸς τό Σύλλογο Άμερικής για την τοποθέτηση μαρμάρινης πλάκας στη θέση «Σπηλιάς» του δρόμου Νεχωρίου — Πρωτού, εις μνήμην του Ίωάννου Μασγάλα, συζύγου και πατέρα τους, επειδή αφιέρωσε τη ζωή του σε έργα τής Κοινότητας.

Ο κ. Κων)νος Φούρλας εύχαριστεί όλους τους συγχωριανούς για τις εύχές τους. Επί πλέον όσους βοήθησαν και παραβρέθηκαν στο γάμο τής κόρης του.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η Έταιρεία Ναυπακτιακών Μελετών εξέδωσε τά «Ναυπακτιακά» της, όπου δημοσιεύονται ενδιαφέροντα μελέτηματα για τη Ναυπακτία. Σημειώνουμε ιδιαίτερα: Δημ. Φούρλα, «Έθιμα άλληλοδοθήειας και συνεργασίας στο Νεχώρι Ναυπακτίας» σελ. 107 - 120.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ

Παραιτήθηκε από την υπηρεσία ό Έπιθεωρητής Δημοτικής Εκπαιδεύσεως Δημήτριος Φούρλας και έγκαταστάθηκε μόνιμα στην Άθήνα (Ζωγράφου).

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Κατόπιν ένεργειών του κ. Άλεξ. Φλώρου και του Δ.Σ., τό Ύπουργείον Πολιτισμού και Έπιστημών, έπιχορήγησε στο Σύλλογό μας τό ποσόν τών δραχμών 200.000.

Κατόπιν ένεργειών του κ. Άλέκου Φλώρου, έπιχορηγήθηκε από τό κράτος στο συνοικισμό Καλαθείκα τό ποσόν τών δραχμών 400.000 για να ηλεκτροφωτιστεί.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» ΚΑΙ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Άπ' τό έσωτερικό

	Δ ρ χ.
Θεοφάνη Άθανασία	2.000
Ζαρκάδα Α. Παναγιώτα	2.000
Χολέβας Ι. Σωτήριος	500
Μπακασούλα Πολυξένη	4.000
Βλάχος Νικόλ. Εύθ.	1.000
Παπαλέξης Άντώνιος	500
Μασγάλα Ειρήνη	2.000
Γκολφινόπουλος Ίωάν.	2.000
Παπουτσής Νικόλαος	4.000
Ζάχος Ίωάννης	1.000
Γιάνναρη Μαρία Καλαθά	1.000
Πλάκας Δημήτριος	2.000
Μάρρος Γεώργιος	1.000
Τέλλιος Άθανάσιος	1.000
Γιάνναρης Ι. Κων.	1.000
Άσημακάκης Άνδρέας	1.000
Πλάκας Κων)νος	500
Πανάγος Ίωάννης	500
Καλαθάς Θ. Άθανάσιος	500
Άνώνυμος	500
Σακαρέλλου Μαγδαληνή	500

Κοτσώνη Εύαγγελία	1.000
Γιαννάκου Τούλα	1.000
Πετράκη Παναγιώτα	500
Πουλοπούλου Κων)να	1.000
Σιδεράς Κων)νος	2.000

Άπ' τό έξωτερικό

	Δολλάρ.
Πανάγου Παναγιώτα	10
Παπακώστα Άθανασία	20
Μαζιάς Θωμάς	40
Δομνάτου Σωτηρία	30
Ζάχος Βασίλειος	10
Ζαρκάδας Α. Γεώργιος	20
Ράμμου Όλγα	10
Λέτσα Εύαγγελία	20
Πανάγος Π. Γεώργιος	50
Κατσαούνη Γ. Βασιλική	20
Μπαλαφούτας Ν. Θεόδωρος	20
Λαΐνας Δημήτριος	20
Κότσαλος Γεώργιος	40
Γιαννάκος Ίωάννης	20
Γιαννάκος Κων.	10
Μασγάλας Δημήτριος	30
Μαστροκώστα Νίκ. και Είρ.	20
Καλαθάς Νίκ. και Θεοδ.	20
Μάλλιος Θ. Δημήτριος	20
Μάλλιος Ν. Ίωάννης	50
Μούγια Μαρ. (Σκεπαρινα)	20

	Δραχ.
Ντούζος Γ. Άθανάσιος	2.000
Παπουτσής Κ. Δημήτρ.	2.000
Καρανδρίκος Δημήτριος	1.000

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ

(Πνευματικό Κέντρο και Στέγη του Συλλόγου)

Άπ' τό έσωτερικό

	Δ ρ χ.
Λαζοδήμος Κ. Ίωάννης	3.000
Ίωάννου Νικόλαος	5.000
Παπανικολάου Χρήστος	10.000
Καραγιάννης Κων)νος	2.000
Ντούζος Γ. Άθανάσιος	4.000
Ντούζος Γ. Γρηγόριος	4.000
Λειβαδίτης Ν. Κων)νος	2.000
Φούρλας Β. Δημήτριος	5.000
Πλάκας Γ. Νικόλαος	3.000
Βλάχος Κ. Άθ.	3.000+7.000
Άνώνυμος	1.000
Τσιτσιμπέλης Άπ.	2000+1500
Λειβαδίτης Κ. Γεώργιος	2.000

Άπ' τό έξωτερικό

	Δολλάρ.
Γιάνναρης Άπ. Κων)νος	200
Σπανός Ν. Ίωάννης	100
Σγάγιας Κ. Δημήτριος	20
Λαΐνας Χρήστος	20
Καραγιάννης Ν. Ίωάν.	50
Καραγιάννη Άνέττα	50
Μαζιάς Θωμάς	60
Κότσαλου Μάνθα	10
Σγάγιας Δημήτριος	20
Μάλλιος Θωμ. Ίωάννης	20
Ζηνέλης Γεώργιος	25
Ζηνέλης Κων)νος	25
Μποτσώλη Τασία (Ζηνέλη)	20
Μπαζιάνης Σ. Ίωάννης	100
Κότσαλος Ι. Γεώργιος	20

Ο κ. Χολέβας Νικόλαος προσέφερε 150 \$ για την αίθουσα εις μνήμην του άδελφού του Σωτηρίου Χολέβα.

Ο κ. Ντάφυλλος Δημήτριος προσέφερε για την αίθουσα 2.000 εις μνήμην Κων)νου Μέμου.

Ο κ. Βλάχος Παύλος προσέφερε για την αίθουσα 2.000 εις μνήμην Κων. Μέμου.

Ο κ. Μάλλιος Κων)νος του Δ. προσέφερε για την αίθουσα 2.000 εις μνήμην Κων. Μέμου.

Ο κ. και ή κ. Μάντη Κων)νου προσέφεραν εις μνήμην Όλγας Πανάγου 1.000 δρχ.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

● Συνέχεια από την 1η σελίδα

μικρά και τά έφήμερα.

Πιστέψαμε στη θυσία και στην άνάληψη εύθυνών' προτιμήσαμε τους άγώνες στο καρσούλι, παρά στη λίσση του χαρκόματος. Δεν άναμέναμε την άναγνώριση τών άλλων, γιατί οι άλλοι —ή Κοινωνία δηλαδή— προχειρότερο βρίσκει τό άκάνθινο στεφάνι από τό δάφνινο. Έπιλέξαμε τό δρόμο του Γολγοθά, ένθυμούμενοι ότι ύστερα από κάθε Γολγοθά ύπάρχει και ή Άνάσταση.

Προβαίνουμε λοιπόν στον άπολογισμό του έργου μας, άπολογισμό έντελώς ξένο πρὸς έγωισμούς και επίδειξη, άλλα γεμάτο ειλικρίνεια, για να είναι ολοκληρωμένη ή ανθρώπινη προσπάθεια.

Οφείλω να όμολογήσω ότι πολλά πετύχαμε, άλλα και πολλά περισσότερα μπορούσαμε να πετύχουμε.

Δεν μας φοβίζει τής όμολογίας τό μέγεθος, ούτε τής ώμης ειλικρίνειας τό θάρρος. Και ούτε πρὸς Θεού ή μη άναγνώριση από τους Προϊσταμένους και την Κοινωνία θα μας όδηγοΰσε σε πικρία ή άναστολή δράσης. Από την άρχή διαπιστώσαμε όλες τις άνάγκες του σχολείου σε έξοπλιστικά και έποπτικά μέσα, και τά διδακτηριακά του προβλήματα.

Κινηθήκαμε με πάθος κι άποφασιστικότητα ενάντια στην Κρατική άδιαφορία για τό σχολείο μας. Πιάσαμε πολιτικούς, ζητήσαμε τη βοήθεια συγχωριανών μας και προσωπικά έπισκεφτήκαμε τις άρμόδιες υπηρεσίες και παρακαλέσαμε για τη διάθεση πιστώσεων. Έτσι, άπ' ότ'ό 1978 — 1984, διατέθηκε για τό σχολείο μας τό ποσό τών 1.140.000 δρχ. συνολικά, με τό οποίο άντιμετωπίστηκαν διδακτηριακά προβλήματα του Σχολείου. Παράλληλα, πολλοί συγχωριανοί μας ξεντεμεμένοι Νεχωρίτες έτρεξαν να μας συμπαρασταθούν. Ο Ν. Γιάνναρης με τό ποσό τών 1.000 δολ. (κατασκευή προθήκης Σχολικού Μουσείου), ό μακαρίτης Νίκος Χαρμαντζής με τό ποσό τών 22.000 δρχ. (κατασκευή κεντρικής θύρας του διδακτηρίου), ό Θωμάς Μαζιάς με τό ποσό τών 200 δολ. (έμπλουτισμός Σχ. Βιβλιοθήκης), και οι άδελφοί Άσημακάκη.

Ο Σύλλογος Νεχωριτών Ναυπακτίας μας συμπαραστάθηκε πάντοτε υλικά και ήθικά. Οι συγχωριανοί μας από την Άθήνα άεικίνητοι και πρόθυμοι, πάντοτε έτρεχαν να με βοηθήσουν.

Συμπληρωματικά, καταβάλαμε τεράστιες προσπάθειες για τη χορήγηση στο Σχολείο μας έποπτικών και έξοπλιστικών μέσων, που ήταν απαραίτητα για την εύρυθμη, άπρόσκοπτη και άποδοτική λειτουργία του Σχολείου. Ύστερα από έγγραφό μας χορηγήθηκαν από τον Ο.Σ.Κ. και τό ΥΠΕΠΘ:

1 μεταλλική Άρχειοθήκη, 1 μεταλλική Βιβλιοθήκη, 20 τραπέζο-θρανία, 40 καρέκλες, 1 έδρα και 1 γραφείο, 1 Χαρτοστάτης, 1 Διασκόπιο, 1 σειρά 400 σλάιντς.

Με συγχωρείτε άν σας κούρασα με τόν παραπάνω κατάλογο διδακτηριακών εργασιών και χορήγησης έξοπλιστικών μέσων, που ίσως θυμίζει προεκλογικές εξαγγελίες, με τη διαφορά ότι όσα προανέφερα έγιναν και δεν πρόκειται να γίνουν.

● Συνέχεια στην 4η σελίδα

ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ

● Συνέχεια από την 1η σελίδα
έχουν ποτισθεί με αυτή την παρδοσιακή αγάπη για το Νεχώρι, και κάθε χρόνο να δίνουν όλο και περισσότερο ένεργα το παρόν τους. Και οι ξενητεμένοι όμως, όπως κάθε χρόνο, ήταν κι αυτοί εκεί, που σημαίνει, ότι όσο μακριά και να βρισκόταν οι Νεχωρίτες, δεν υπολογίζονται χρόνος, χρήμα, ταλαιπωρία, προκειμένου να έλθει προσκυνή της στής Παναγίας τη χάρη.

Νόμισαν λοιπόν και φέτος στην πλατεία του χωριού, καλωσορίζοντας τους νιόφερτους και προγραμματίζοντας τις μέρες που θάμασταν εκεί.

Βέβαια, υπάρχουν κι όρισμένα πράγματα, εκτός προγράμματος, όπως η φωτιά που ξέσπασε στα Ψηλά Άλώνια από κεραυνό στις 7 Αυγούστου. «Όλο το χωριό — μικροί, μεγάλοι — έτρεξαν να τη σβήσουν, θέλοντας να προφυλάξουν το παρθένο δασικό μας πλούτο. Μετά λοιπόν απ' αυτό το α-προσδόκητο, αρχίζουν οι προγραμματισμένες εκδηλώσεις.

Το πρώτο, λοιπόν, μέσα στο πρόγραμμα, ήταν η συμμετοχή όλου του χωριού για πρώτη φορά στο ποδοσφαιρικό τουρνουά της Δομνίστας. Και λέω όλου του χωριού, γιατί σ' αυτή την εκδήλωση δε συμμετείχε μόνο η ποδοσφαιρική ομάδα, αλλά όλο το Νεχώρι. Είναι πράγματι ωραίο να βλέπεις σύσσωμο, ένα ολόκληρο χωριό να ξεσηκώνεται, και πάνω στα φορτηγά με φωνές, με συνθήματα και καλαμπουρία, να πηγαίνει στη γειτονική Δομνίστα για να υποστηρίξει την ομάδα του.

Πήγαμε λοιπόν, για τον πρώτο αγώνα στη Δομνίστα και γυρίσαμε νικητές. Δεν είναι μικρό πράγμα να συμμετέχεις για πρώτη φορά σ' ένα τουρνουά και στον πρώτο αγώνα να θγαίνεις νικητής.

Για τις επόμενες μέρες, λοιπόν, κύριο θέμα στις συζητήσεις του χωριού ήταν το ποδοσφαιρικό και ο επόμενος αγώνας. Βέβαια, αυτό δεν εμπόδιζε τη νεολαία, αλλά και τους μεγαλύτερους κάθε βράδυ να μαζώνονται στο έξοχικό και «έν μέσω σουβλακιών, μουςχοφωτών, μπιρρών και μπουζουκιών», να επιδίδονται σε κριτική του αγώνα και προβλέψεις για τον επόμενο. Εκεί άκουγες τα πιο παράξενα συστήματα, τα όποια θα εφαρμόζονταν από την ομάδα με σκοπό τη νίκη. Βέβαια, δεν ξέρω αν μ' αυτό τον τρόπο θα καλλιτέρευε η φυσική κατάσταση της ομάδας, αλλά το ότι οι βραδυές εκείνες ήταν οι πιο ωραίες φέτος στο Νεχώρι, είναι γεγονός.

Προετοιμαζόμενοι λοιπόν μ' αυτόν τον τρόπο κάθε βράδυ —ή προπόνηση ήταν νυχτερινή— έφτασε η μέρα για τον δεύτερο αγώνα. Και πάλι όλο το χωριό — μικροί, μεγάλοι, άνδρες, γυναίκες πάνω στο φορτηγά, θα πρέπει να ευχαριστήσουμε τους ιδιοκτήτες, — ξεκινήσαμε για τη Δομνίστα. Αισιοδοξία, φανατισμός, καλαμπουρία, συνθήματα ήταν τα χαρακτηριστικά των οπαδών του χωριού μας.

Δε θα έπεκταθώ γι' αυτόν τον αγώνα, λόγω σωδινισμού. Πήγαμε, παίξαμε, αλλά δε νι-

κήσαμε. Τώρα οι συζητήσεις κάτω απ' τον πλάτανο έλεγαν: του χρόνου καλύτερα.

Έτσι πέρασε κι αυτό και η επόμενη κίνησή μας ήταν η οργάνωση της έκδρομής στην Ασπρόδρυση. Βέβαια, το πρόγραμμα άλλαξε λίγο σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές.

Η ώριμη νεολαία, γύρω στα δέκα άτομα, πήραν το σακκούλι τους ένα πρωί και πήγαν να πιούν νερό κρύο στην Ασπρόδρυση και να θυμηθούν τα παλιά καλά χρόνια. Βέβαια, κοντά στο νερό —που σημειωτέον είναι πολύ χωνευτικό— τσίμπησαν και κάτι παλιομεζέδες. Νομίζω, είχαν ένα ολόκληρο ψητό μαζί τους και καμιά δεκαπενταριά νταμιζάνες κοκκι νέλι.

Έμεινε τώρα η έκδρομή της νεολαίας, η οποία προγραμματίστηκε στο άψε - σβήσε. Πήγαμε στην Ασπρόδρυση. Φάγαμε, ήπιαμε, παίξαμε τη μπάλα της ζωής μας και, προσωπικά πιστεύω ότι, αν παίξαμε έτσι στο τουρνουά, δε θα μας ξέφευγε το κύπελλο. Το μόνο που δεν έγινε, ήταν ο αγώνας μεταξύ Νεολαίας — Γερουσίας. Έλπίζουμε, του χρόνου οι δύο «Νεολαίες» να προγραμματίσουν μαζί αυτή την έκδρομή, που τα τελευταία χρόνια είχε πλέον καθιερωθεί.

Καλά δ' αυτά. Άλλα οι μέρες περνούν. Το πανηγύρι έφτασε. Προετοιμασίες λοιπόν και τρέξιμο. Σκούπισμα ή πλατεία, πρόβες το μπαλέτο, τελευταίες εργασίες για τη λαχειοφόρο που θα γινόταν για την αγορά της αίθουσας.

Παραμονή λοιπόν, και εκεί που καθόμασταν και πίναμε το καφεδάκι μας το απόγευμα, συνειδητοποιήσαμε ότι ο πληθυσμός του χωριού αυξήθηκε ξαφνικά. Και την ώρα που κουρτίζονταν τα όργανα στο πατάρι, κάτω απ' τον πλάτανο, σίγουρα στο μυαλό όλων υπήρχε μόνο μια εύχη. Κάθε χρόνο νάμαστε πλο και περισσότεροι.

Και στήθηκε ο χορός και άρχισε το φαγοπότι, που θα κράταγε 3 μέρες και 3 νύχτες. Στις 23 το πρωί, όλο το χωριό μαζώχτηκε στην εκκλησιά για να προσκυνήσει τη χάρη της. Κι έβλεπες στην αύλη μετά την απόλυση, όλον αυτόν τον κόσμο σ' ένα οικογένεια, ν' αγκαλιάζεται, να χαιρετιέται και να εύχεται ο ένας τον άλλο. Και μετά όλοι στην πλατεία του χωριού για φαγοπότι, κάτω απ' τον ήχο του κλαρίνου, που έπαιζε παραγγελιές, ή από, ή για τους ξενητεμένους συγχωριανούς μας, που δεν μπόρεσαν φέτος να βρίσκονται κι αυτοί εκεί, αλλά που η σκέψη τους σίγουρα ήταν.

Ήρθε και το βραδάκι όπου την αρχή για το όλονύχτιο ξεφάντωμα την έκανε το μπαλέτο του χωριού. Έδω θα μου έπιτραπεί να τονισθεί ότι κάθε χρόνο βλέπουμε τα ίδια και τα ίδια πρόσωπα στο μπαλέτο. Όλη αυτή η νεολαία, όλα αυτά τα παιδιά που είναι;

Και συνεχίζεται ο χορός και το ξεφάντωμα μέχρι πρωίας.

Την άλλη μέρα στο χοροστάσι, όλο το χωριό πλέκει το γαϊτανάκι και χορεύει παλιούς παραδοσιακούς χορούς. Κάθε

Αυγουστιάτικες μουςχοβολιές από το χωριό μας

● Συνέχεια από την 1η σελίδα

δαρη. Στο μπαλκόνι αυτό έρχεται το δροσικό καθαρό αεράκι του Ψηλού Σταυρού, του Παληονέχωρου και του Κοκκινιά.

Του Κατσαούνη ή δρύση και τα Πουρναράκια, αποτελούν το χαμηλό βορειοδυτικό μπαλκόνι του χωριού, απ' όπου μπορεί να δει κανείς ένα μέρος των σπιτιών της δυτικής μεριάς του χωριού, το κηλόγιουρτα στα καλάμια, τον Καλαμίτη, την τοποθεσία «Λιμιστά», τις χαμηλότερες πλαγιές του Κορφοπεταλιά, τα Ψηλά Άλώνια, όπου πηγαίνουν έρχονται τα γίδια και σκορπίζουν με τα κυπροκούδονά τους και τα βελάσματά τους άνεπα-νάληπτους ήχους. Στη δρύση του Κατσαούνη στέκονται από τα παλιά χρόνια δύο μεγάλα πλατάνια, που χαρίζουν στους επισκέπτες τη σκιά τους και τη δροσιά τους, μαζί με το νεράκι που τρέχει αδιάκοπα ή λιθχρένια δρύση.

Η στροφή προς την Παλιόγουρνα αποτελεί το ψηλότερο βορειοδυτικό μπαλκόνι του χωριού, απ' όπου άγναντεύει κανείς τα βορεινά, κεντρικά και δυτικά σπίτια του χωριού, και βλέπει ένα όριζοντα μέχρι τους κάτω λόφους της Άρχωνας, τη βουνοπλαγιά του Άη - Δημήτρη και του Άρδινη μέχρι τη Σινίστα στο βάθος άριστερα.

Εάν από την Παλιόγουρνα, άγναντέψεις την Ασπρολακιά απέναντι, τις Μούρτη βρύσες, το γύρω δάσος και πιεις νερό, μπορείς ν' άνηφορίσεις προς τους Αγίους Άποστόλους από την παλιά στράτα, ανάμεσα σε κέδρα, πουρνάρια και σε μια ποικιλία θάμνων και δέντρων. Θα ιδρώσεις σίγουρα και θα κουρασθείς, αλλά η φύση, το τοπίο, ή μουςχοβολιά και ή σιγαλιά που ταράσσεται μό-

χρόνο και καλλίτερα. Και κρατιέται ο χορός μέχρι το μεσημέρι της επόμενης μέρας.

Είπαμε όμως, ότι οι όμορφες στιγμές περνούν γρήγορα. Έτσι, ενώ το κλαρίνο βάραιγε, πολλοί συγχωριανοί μας έλεγαν αντίο αντίο και καλή άντάνωση του χρόνου, επιβεβαιώνοντας το ραντεβού μας για την επόμενη χρονιά. Και έτσι όσοι μείναμε —κάπου 200 άτομα— μαζώχτηκαμε το βράδυ για την καθιερωμένη πλέον φακολάδα, να λιγδώσει το έντερό μας λιγάκι. Πιπεράτη όπως ήταν, τράβαγε κρασάκι. Ήρθε σιγά-σιγά το κέφι και μαζί με την έρασιτεχνική ορχήστρα, ή οποία, χρόνο με το χρόνο, μεγαλώνει, το ρίξαμε στο τραγούδι.

Πέρασε λοιπόν κι αυτή ή βραδυά, ή τελευταία για φέτος. Και πριν καλά - καλά πούμε αντίο, άρχισαμε να μετράμε τις μέρες που θα ξαναπατάγαμε το πόδι μας στο Νεχώρι.

Δε ξέρω από πού άντλείται αυτή ή αγάπη γι' αυτά τα χώματα. Ένα μόνο ξέρω. Αν οι επόμενες γενιές έχουν μέσα τους αυτόν τον έρωτα για το Κοτρώτιστο, τότε το Νεχώρι δεν πρόκειται να σβήσει. Πάντα θα υπάρχει εκεί, περιμένοντάς μας, για να μάς χαρίσει μέρες χαράς και άδελφοποίησης.

νο από το τραγούδι κάποιου τζίτζικα ή το πέταγμα κάποιου πουλιού, θα σου δροσίουν το ξαναμμένο πρόσωπο. Δεν σώνονται οι όμορφες και οι μουςχοβολιές του χωριού, είναι άτελειωτες και σου χαρίζουν στιγμές απόλαυσης. Όσο πεζοπορείς και τόσο μαγεύσαι, περνάς του Γλαβά τ' άλωνια, το είκονισμα της Αγίας Παρασκευής, όπου οι παππούδες και οι προσπάτοι έκαναν την έκδρομή της Πρωτομαγιάς, και φτάνεις στην πέτρινη δρύση του Γύφτη δρύση. Εκεί βρίσκεσαι σ' ένα άρκετο ύψόμετρο, μέσα στα έλατόλογα, με όριζοντα τις άδεντρες κορυφές του Κοκκινιά και προς τη δύση τον Καρφοπεταλιά με τις προινωτές κορυφές και στο μακρινό βάθος το Ξηροβούνι. Δε θέλεις να φύγεις από εκεί. Άνοιγεις το σκουλί σου και τρώς τη ντομάτα σου και το ψωμοτύρι σου και νομίζεις ότι τρώς στο καλύτερο έξοχικό κέντρο, με τις λιχουδιές του και τα σπεσιαλιτέ του. Έδω το σώμα ήρεμο και συνεργάζεται με τη ψυχή, το πνεύμα και το Δημιουργό. Άνασαινε και ρουφάς καθαρό αέρα, και μουςχομυρίζει ή περιοχή με χίλιες δυο εύδιές. Τα πνεμόνια σου φουσκώνουν βουνίσιο άέρα και καθαρίζουν λίγο από το νέφος και τις καπνιές των μεγαλοπόλεων.

Μια άλλη μέρα, κατηφορίζεις προς τα Λιμιστά. Περνάς τον Άη - Γιάννη και μετά βρίσκεσαι κάτω από τα βαθύσκια πλατάνια του Καλαμίτη, όπου οι δρύσες των Λιμ'στών με τα

άφθονα νερά. Σκάει ο τζίτζικας από τη ζέστη, αλλά εκεί δεν καταλαβαίνεις.

Στη ρεματιά του Κλεινοβίτη κατεβαίνει ένα δροσερό αεράκι, που σου χαϊδεύει το πρόσωπο απαλά. Το νερό εκεί, βγαίνει όρμητικό από τα σπλάγχνα του Καρφοπεταλιά και δίνει ένα δικό του ρυθμό στο τοπίο. Ξαποσταίνεις, πίνεις νερό κατάκρυο, ξεχνάς τις καθημερινές σκοτούρες και ζεις ευτυχισμένες ώρες.

Οι όμορφες του χωριού, φυσικά, δε σώνονται, είναι άτελειωτες. Μπορείς να γράφεις γι αυτές πολλές σελίδες για πολλά μπαλκόνια.

Μετά φτάνει το πανηγύρι της Παναγίας. Κοσμοπλημμύρα στο χωριό, τριήμερο πανηγύρι, γλέντι, χορός, ξεφάντωμα.

Μετά την κρεατοφαγία του πανηγυριού, ακολουθεί ή φακολάδα που καθιερώθηκε τώρα τα τελευταία χρόνια. Η φακολάδα έχει κι αυτή τη χάρη της. Είναι ένα βράδυ αλλοιώτικο από τα άλλα. Καθισμένοι σε μακρόστενα τραπέζια, τρώγοντας και πίνοντας, άκούμε λογίων - λογίων τραγούδια. Δημοτικά, έλαφρολαϊκά με τη συνοδεία μπουζουκιού και κιθάρας. Ωραίο συνδυασμός παλιών δημοτικών και παλιών έλαφρολαϊκών, που αντιπροσωπεύουν κάποιες εποχές.

Το χωριό αποτελεί την άσπείρευτη δροσιστική απ' την όποια αναδύουν νοσταλγίες και θέληγητρα χωριάτικης, υπαίθριας κι άπλοϊκής ζωής.

Άχ! αυτή τη ζωή με πόση λαχτάρα την άποζητάμε!..

ΛΗΣΤΟΚΡΑΤΙΑ

● Συνέχεια από το προηγούμενο

4

«Άπ' αυτόν τον καπετάνιο φεύγω» Έρχονταν οι Νεχωρίτες θαμπακάδες. Ήξεραν πως στής Βοϊτσιάς το σύνολο θα τους στρατοκατέρειγε ο Γληγόρης Άλαφογιάννης να τους ξεψιλλήσει.

Λένε οι χωριανοί στον Καραγιάννη — ο Καραγιάννης ήτανε πολυ γλήγορος στα πόδια:

— Πάρε, Καραγιάννη, τις σακούλες με τα «κολοβά» κι εσύ τράβα από γρήμι σε λαγκάδι κι εμείς 'ρχόμαστε ολόστρατα.

Έτσι και γίνηκε.

— Τα λεφτά σας, φέρετε δώ τα λεφτά σας, είδεμ ή «σας» τον πήρα τον Άι-Γιάννη» (σας άποκαφάλλω)! λέει ο Άλαφογιάννης.

— Που λεφτά, καπετάνιο μ' φέτο δε μάς πήγε καλά ή χρονιά, άρρωστήσαμε, χαθήκαμε, ταξίδι το λές το φτεινό;

Τους ψάχνει, δεν τους ήξερε μολέφτο.

Έκείνη τη στιγμή ο Καραγιάννης φάνηκε σ' ένα ξάγναντο.

— Κι έκεις έκει πέρα δικός σας είναι; λέει ο Άλαφογιάννης.

— Δικός μας, καπετάνιο, ένας τρελός είναι —ας τον να κλαίει τη μοίρα του.

— Φωνάξτε τον να 'ρθει εδώ.

— Όρε Καραγιάννη, τον ήψαμε τον καπετάνιο (έξαιτούτο το είπαν, να καταλάβει), έλα δώ, δε σε παλεύει!

Κι ο Καραγιάννης:

— Άπ' αυτόν τον καπετάνιο φεύγω, αυτού θα 'ρθώ...

Και μην τον είδατε, μην τον ά-

παντήσατε, τον Καραγιάννη.

ΟΙ ΛΗΣΤΑΡΧΟΙ ΜΠΑΖΙΩΝΑΙΟΙ

1. Δυο λήσταρχοι Νεχωρίτες: οι άδερφοί Μπαζωνάιοι, Κώστας και Γιώργος.

Βγήκαν στο κλαρί γιατί σκότωσαν το Στέφο Τυροσούτη, το φονιά του πατέρα τους. Καθαρή περίπτωση βεντέτας: «Μου σκότωσες τον άνθρωπό μου, παίρνω το αίμα του πίσω, σκοτώνοντάς σε» σου θγαίνω από χάρι, σ' εκδικιέμαι.» Άγριο έθιμο, άγραφος νόμος.

Έπαρκεις έγγραφες μαρτυρίες για τη δράση των Μπαζωναίων δεν διαθέτουμε. Κάπου λανθάνουν κι ίσως κάποτε βρεθούν. Έρευνώντας το «Άρχειο Δούκα - Βασιλόγλου» (ΓΑΚ - Κ24) διαπίστωσα τα έξης: Στον υπ' αριθ. 692 κατάλογο «ληστοβιοτών ληστών 1867 - 1871» δεν αναγράφονται οι Μπαζωνάιοι, ούτε στον υπ' αριθ. 693 κατάλογο του 1871 (στον όποιον όμως αναφέρονται οι Σπαθιάς και Μπέλεχας, σύγχρονοι των Μπαζωναίων). Στον υπ' αριθ. 695, άχρο νόλογητο δυστυχώς, κατάλογο «επαρχόντων ληστών» διάβασα:

α)α 80 Κων. Μπαζιώνας

81 Γεώργ. Μπαζιώνας

με διαγραμμένα τα όνόματά τους, που σημαίνει πως είχαν ήδη έξοντωθεί.

Πρόσφατα, στα «Ναυπακτιανά» είδα τρία τηλεγραφήματα (άναθημοσειμμένα από την έφ. ΑΛΗΘΕΙΑ), τα όποια αναφέρονται

● Συνέχεια στην 4η σελίδα

“ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΣΙΣ

Την Κυριακήν 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1984, εις τὸν καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος τοῦ HARRISBURG PA, ἔλαβε χώρα τὸ ἐτήσιο μνημόσυον τοῦ Συλλόγου μας.

Μετά τὸ μνημόσυον, εἰς τὴν κοινοτικὴν αἴθουσα τῆς ἐκκλησίας, πραγματοποιήθηκε ἡ ἐτήσια τακτικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου, ὅπου ἔλαβον μέρος πολλοὶ συγχωριανοὶ μας ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀμερικής.

Μετά ἀπὸ ἕνα ὥραιότατο γεῦμα, ποὺ παρέθεσε ὁ Σύλλογος σὲ ὅλα τὰ μέλη ἄρχισε ἡ Γενικὴ Συνέλευσις.

Κατόπιν ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆς εἰς μνήμην τῶν Θανόντων συγχωριανῶν μας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Κος ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΜΑΛΛΙΟΣ κήρυξε τὴν ἑναρξιν τῆς Συνελεύσεως, ὀρίζοντας Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως τὸν πρῶτον Πρόεδρον Κον ΧΡΙΣΤΟΝ ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΝ, ὁ ὁποῖος προέδρευσε ἄφωγα, λόγω τῆς πολυετοῦς πείρας του.

Κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν καὶ συμφώνως τοῦ Καταστατικοῦ, ὁ Γραμματέας τοῦ Συλλόγου διάβασε τὰ πρακτικὰ καὶ ὁ ταμίας τὸν ἀπολογισμὸν, ὅπου καὶ ἐνεκρίθησαν, ἐσυζητήθησαν δὲ διάφορα θέματα τοῦ Συλλόγου καὶ ἐλήφθησαν πολὺς ἀποφάσεις.

Κατὰ τὸ τέλος τῆς Συνελεύσεως, εἶχαμε καὶ τὴν καθιερωμένην ἐκλογὴν πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου γιὰ ἄλλα δύο χρόνια.

Μετά τὸ πέραν τῶν ἐκλογῶν, ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως, ὁ Κος ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΣ, εὐχαρίστησε ὅλα τὰ μέλη καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἔλαβε τέλος.

Τὴν 18ην ΜΑΡΤΙΟΥ 1984, συνελθὼν τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον καὶ κατόπιν ὑποδείξεως τῶν δύο πρῶτων Προέδρων Χ. ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗ καὶ Ι. ΜΑΛΛΙΟΥ καὶ ὁμοφώνως τῶν μελῶν τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου, ἐδόθη ἡ Προεδρία στὸν πρῶτον Γραμματέα τοῦ Συλλόγου Κον ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΚΟΤΣΑΛΟΝ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ νεώτερος Πρόεδρος στὴν ἱστορία τοῦ Συλλόγου. Ὡς τοῦ εὐχηθῶμεν λοιπὸν νὰ μιμηθῇ τοὺς ἄλλους Προέδρους καὶ νὰ ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὸ βαρὺ καθήκον του.

Καὶ ἀκολουθοῦν:

ΧΡ. ΑΛΠΟΓΙΑΝΝΗΣ, Ἀντιπρόεδρος
Ι. Ν. ΜΑΛΛΙΟΣ, Γενικὸς Γραμματεὺς
Ε. Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ, Εἰδικὸς Γραμματεὺς
ΘΩΜΑΣ Θ. ΜΑΛΛΙΟΣ, Ταμίας
Σύμβουλοι:

ΔΗΜ. Θ. ΜΑΛΛΙΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΣΓΑΓΙΑΣ
ΘΩΜΑΣ ΜΑΖΙΑΣ
ΓΕΩΡ. ΚΟΤΣΑΛΟΣ
ΔΗΜ. ΜΑΣΓΑΛΑΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΧΑΡΜΑΝΤΖΗΣ
ΝΙΚ. ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ
ΝΙΚ. Θ. ΜΠΑΛΑΦΟΥΤΑΣ
ΝΙΚ. Σ. ΛΙΑΖΗΣ
ΜΙΧ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΩΑΝ. Ε. ΠΑΝΑΓΟΣ
ΙΩΑΝ. Δ. ΠΑΛΙΟΜΗΤΡΟΣ
ΑΝΤ. Δ. ΠΑΛΙΟΜΗΤΡΟΣ

Αὐτὸ εἶναι λοιπὸν τὸ νέον Διοικ. Συμβούλιον γιὰ τὰ ἐπόμενα δύο χρόνια καὶ ἃς τοὺς εὐχηθῶμεν τὰ βέλτιστα.

ΧΟΡΕΣΠΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τὴν Κυριακὴν 13 Μαΐου 1984, εἰς τὴν κοινοτικὴν αἴθουσα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χάρρισμπουργκ, ἔγινε ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ Συλλόγου μας.

Σὲ συνεδρίαση τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασί-

σθη ὅπως ὁ ἐτήσιος χορὸς μας γίνεται κάθε χρόνο ἡ γιορτὴ τῆς μητέρας.

Ὁ χορὸς εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία. Χάρη στὴ βοήθεια ὅλων τῶν συγχωριανῶν μας καὶ εἰδικῶς τῶν ἐπιχειρηματιῶν Νεοχωριτῶν, ποὺ προσέφεραν χρηματικὰ ποσά.

Ὁ νέος Πρόεδρος κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΤΣΑΛΟΣ, μαζί με τὸν Πρόεδρο τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χοροῦ, τὸν κ. ΓΕΩΡΓΙΟΝ Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΝ, ἀφοῦ καλωσόρισαν ὅλους, τόσο τοὺς Νεοχωρίτες ὅσο καὶ τοὺς γνωστοὺς καὶ φίλους, τοὺς εὐχέθησαν καλὴ διασκέδαση.

Στὸν χορὸν παρευρέθη ὁ Πατήρ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ, ὁ ὁποῖος σὲ ὀλιγόλεπτον ὁμιλίαν ἐξήρῃ τὴν σημασίαν καὶ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ χωριοῦ μας, ποὺ ὅσο μακριὰ καὶ ἂν εἶναι ὁ Νεχωρίτης, δὲν παύει νὰ εἶναι ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ.

Ἡ περίφημη ὀρχήστρα ἀπὸ τὴν ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ τοῦ Ρουμελιώτη Κλαρινίστα ΗΛΙΑ ΤΣΙΠΑ, μᾶς διασκέδασε μετὰ τὰ ἀθάνατα ρουμελιώτικα τραγούδια μέχρι ἄργα τὸ βράδυ.

Ὁ χορὸς καὶ τὸ γλέντι συνεχίσθη μετὰ ἀφθονα φαγητά, πικάντικους μεζέδες, λαχειοφόρο ἀγορὰ καὶ προπαντὸς Νεχωρίτικη ἀτμόσφαιρα.

Οἱ τετρακόσιοι καὶ πλέον παρευρισκόμενοι ἔφυγαν κατενθουσιασμένοι, ὅλοι μας δὲ εὐχόμεστε τοῦ χρόνου νὰ ξαναρθοῦμε στὸν χορὸ τοῦ Συλλόγου μας, νὰ γλεντήσουμε ρωμεϊκά καὶ νὰ τιμήσουμε τὴν μητέρα.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Κυριακὴ 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, 1984. Ἀσφαλῶς ἡ ἡμερομηνία ἴσως νὰ σᾶς ξαφνιάσῃ ποὺ δὲν συμπίπτει μετὰ τὴν 23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, ὅπου στὸ ἐνδοξο ΝΕΧΩΡΙ, κάτω ἀπὸ τὴν Κοτρότσο, καίγεται τὸ πελεκουδί.

Δυστυχῶς, στὴ μακρινὴ αὐτὴ χώρα, μόνο ἡ ΚΥΡΙΑΚΗ, ἡ ἐβδόμη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, ἀνήκει στὸν ξενιτεμένο.

Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ φέτος ὁ ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ ἔδωσε τὸ παρὸν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ἀψηφώντας τὴν μακρινὴ ἀποστάσει, γιὰ νὰ βρεθῇ γιὰ λίγο νοερῶς κοντὰ στὸ χωριὸ τοῦ ΝΕΧΩΡΙ.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον κατέβαλε κάθε προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πανηγυριοῦ, διαθέτοντας χρόνο καὶ δουλειά. Μικροὶ καὶ μεγάλοι χαίρονται τὸ ψήσιμο τῶν ἀρνίων, ποὺ ἔδω καὶ λίγα χρόνια (καθὼς ἀ-

γοράσαμε τὸ πάρκο), τὸ ψητὸ ἄρνι καὶ τὸ κοκορέτσι μᾶς χαρίζουν τὴ γεύση τους καὶ τὴν μυρωδιά τους.

Φέτος εἶχαμε καὶ πολλοὺς ἐπισκέπτες ἀπὸ τὸ Οὐάσινγκτον - Βαλτιμόρη, ὅπου ὀργανωμένοι με λεωφορεῖα ἦρθαν νὰ διασκεδάσουν κοντὰ μας.

Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Γ. ΑΡΑΧΩΒΑ χάρισε ἄφθονο κέφι μετὰ τὰ τραγούδια του, ὁ καηλὸς καὶ ἡ μυρωδιά ἀπὸ τὰ κοκορέτσια καὶ σουβλάκια μᾶς ἔφεραν γιὰ λίγο κοντὰ στὸ χωριό.

Κοντὰ στὸ Ἡλιοδασίλεμα, χορέψαμε τὸ πατροπαράδοτο Γαϊτανάκι καὶ ὁ χορὸς καὶ τὸ γλέντι συνεχίσθη μέχρι ἄργα.

Ὅλοι μας φύγαμε μετὰ τὴν καλύτερη ἐντυπώσιν καὶ γενικὰ τὸ πανηγύρι μᾶς κάθε χρόνο γίνεται καὶ καλύτερο.

Ραντεβὸν λοιπὸν καὶ τοῦ χρόνου στὸ ἰδιόκτητο πάρκο μας, ποὺ λέγεται ΝΕΧΩΡΙ.

Γ. Κ.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

● Συνέχεια ἀπὸ τὴ 2η σελίδα.

Ἐγιναν ἀγαπητοὶ μου, γιατί σὲ μᾶς ἔλαχε ὁ κληρὸς νὰ σηκώσουμε τὸ βάρος τῆς συνέχισης καὶ τῆς διατήρησης ὅσων μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἱερὸ χώρο πραγματοποιήθηκαν ἀπὸ προηγούμενες γενιὲς με ἰδρώτα, αἷμα καὶ στέγνη, γιὰ νὰ μποροῦμε ὅλοι ἐμεῖς σήμερα καὶ τὰ παιδιά μας νὰ καμαρώνουμε ὅλους ὅσους βγήκαν μετὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν πνευματικὴ κυψέλη καὶ ἔχουν ὀρθώσει σήμερα τὸ πνευματικὸ τους ἀνάστημα, κατέχοντας ἀξιοζήλευτες θέσεις στὴν κοινωνία μας.

Νὰ γιατί ἀγαπητοὶ μου συγχωριανοί, ὁ Δάσκαλος τοῦ χωριοῦ Σας, σπλάχνο ἀπὸ τὰ σπλάχνα Σας, προτίμησε τὸ δρόμο τῆς θυσίας καὶ ἀγωνίστηκε στὸ βωμὸ τοῦ καθήκοντος. Ὅχι γιὰ αὐτοπροβολή, ἀλλὰ νὰ προσθέσῃ ἕνα λιθαράκι καὶ αὐτὸς, μιὰ σταγόνα δάκρυ καὶ αἷμα νὰ χύσῃ στὴ μάχη γιὰ τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον.

Δὲν ζητᾶμε τὴν ἀναγνώριση, ἀλλὰ ἀφιερώνουμε ὅλη αὐτὴ τὴν προσφορά μᾶς σὰν ἐλάχιστο φόρο τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης σ' αὐτοὺς ποὺ πάλεψαν, πόνεσαν καὶ ἔπαθαν γιὰ τοῦτο τὸν τόπο.

Ἀγαπητοὶ μου Συγχωριανοί, με βαθύτατη λύπη καὶ ἀνθρώπινη συγκίνηση σᾶς γνωρίζω, ὅτι ἀπὸ τὸ ἐπόμενο σχολικὸ ἔτος 1984 - 85 λήγει ἡ ὑπηρεσία μου στὸ σχολεῖο μας, παρὰ τὴ δική Σας ἐπιμονὴ καὶ τὴ δική μου θέληση νὰ μείνω.

Ἐπιστρατεύω ὅλες μου τὴς δυνάμεις γιὰ νὰ μπορέσω τώρα μετὰ δύο λόγια σὲ αὐτὲς τὴς δύσκολες ὥρες ποὺ περνᾶτε:

1. Νὰ ἐκφράσω ἀπὸ τὴ θέση αὐτὴ τὴν θερμὴν μου εὐχαριστίαν σὲ ὅλους Σας ποὺ με βοηθήσατε στὰ 9 περίπου χρόνια καὶ μὲ συμπαροσταθήκατε ὅλκιμα καὶ ἠθικά.

2. Νὰ Σᾶς παρακαλέσω νὰ σταθῶμε ἀγρυπνοὶ φρουροὶ στὸ κατώφλι τοῦ χωριοῦ, γιὰ νὰ μὴν περάσῃ ὁ φοβερὸς λίβας τῆς γκρίνιας καὶ τῆς διχόνοιας—καὶ τὰ δύο φέρουν τὴν καταστροφή. Ὡς ἀ-

ΛΗΣΤΟΚΡΑΤΙΑ

● Συνέχεια ἀπὸ τὴν 3η Σελίδα
στοὺς Μπαζιωνάους.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ

Ναύπακτος 12.8.1867

Λησταὶ Γ. Μπαζιώνης καὶ Χ. Σκαλτσᾶς ἐκ Νεοχωρίου Προσέχου, ἀποσπασθέντες τῆς συμμορίας Πατσάουρα, προσήλθον τῷ διοικητῇ τοῦ μεταβατικοῦ τῆς ἐπαρχίας Ναυπακτίας Ν. Ταμπούρη («Ἀλήθεια» 14.8.1867).

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Πρὸς τὸν κ. Ροντήρην βουλευτὴν Ἐν Πλατάνῳ εἰς οἰκίαν Ἰω. Σταΐκου, πρώτου θείου Πρωτοπαπᾶ, διανυκτερεύοντες λησταὶ Μπαζιώνης καὶ Ρίζος (Ἀρχιλησταὶ) μετὰ Ἀρισ. Πρωτοπαπᾶ, ἐφρονέθησαν Μπαζιώνης καὶ Ρίζος ὑπὸ Μαχαίρα, Παπαδημητριάδου καὶ λοιπῶν.

(«Ἀλήθεια» 16.4.1870)

ΤΟ ΤΡΙΤΟ

Ἐκ Ναυπάκτου 16 Μαΐου 1870, ὥρα 8.35)60 μ.μ.

Ἐπὶ τοῦ ἑσπερίου ἑσπεριῶν καὶ Στρατιωτικῶν

Κατόπιν σημερινοῦ τηλεγραφημάτων μᾶς ἀναγγέλλομεν μετὰ μεγάλῃ εὐχαριστήσεως ὅτι χθὲς περὶ τὴν 7ην ὥραν μ.μ. καταδιωχθέντες ὁπαδοὶ Μπαζιωνάων Βασίλειος Σπυρόπουλος, Νικόλαος Παπασάββας, Ἰωάννης καὶ Δημήτριος Κοντοβουνήσιος ἡ Χαμχοῦγος παρ' ἡμετέρου ἀποσπασματάρχου ἀνθυπολοχαγοῦ Δημοσθένους Σταΐκου, ἀπεικλήθησαν ἐντὸς ἐξοχικῆς οἰκίας χωριοῦ Σιτίστας δήμου Ὀφιορείας καὶ μετὰ διάρουν ἀντίστασιν ἐπιτεθέντες κατ' αὐτῶν διὰ λόγους τοὺς συνέλαβον ἅπαντας, πληρωθέντος ἐλαφρῶς ἐνὸς μόνον πολίτου.

Καθέσαστα ταχυδρομικῶς.

Ἐπαρχος Ναυπάκτου

Μιχ. Γιαννακοῦ

Διοικητῆς Μεταβατικοῦ

Ι. Νταγκλῆς, λοχαγὸς

(«Ἀλήθεια» 19.5.1870)

Ἄλλ' ἂν δὲν ὑπάρχουν ἐπαρκῆ ἔγγραφα στοιχεῖα γιὰ τοὺς Μπαζιωνάους, ὁ λόγος ὁ στοματικὸς λέει πολλὰ (καί, ὡς συνήθως, ὑπερβολικὰ καὶ... ἐξηρωσμένα καὶ ἐξωραϊσμένα). Βασισμένη στὸ στοματικὸ λόγο θὰ εἶναι καὶ ἡ ἀφήγησή μου.

2. Στὸ Νεχωρίτικο πανηγύρι (23 Αὐγούστου) κάποιος χρονίως (ὑποθέτω κάπου στὰ 1854 μετὰ 1855—τὸ 1853 ὁ Γιάννης Μπαζιώνης εἶναι διορισμένος ἐνορκος) «πιάστηκε ἀκριῆς—ἀκριῆς ὁ χορὸς στὸ χοροστάσι».

Πρῶτα οἱ ἄντρες: οἱ γεροντότεροι, οἱ παντρεμένοι, οἱ ἀρρεβωνιασμένοι, οἱ ἀνύπαντροι. Ὑστερὰ οἱ γυναῖκες: οἱ παντρεμένες, οἱ ἀρρεβωνιασμένες, οἱ ἀνύπαντρες.

φήσουμε τὸ χωριὸ μας καὶ τὴ ζωὴ μας νὰ εὐωδιάζει ἀπὸ τὸ ἄρωμα τῆς συνεργασίας.

3. Ἐγὼ φεύγω μὲν, ἀλλὰ ἡ σκέψη μου θὰ εἶναι πάντα ἐδῶ, καὶ ἀπὸ τὴ νέα μου θέση θὰ προσπαθῶ νὰ σᾶς βοηθῶ καὶ νὰ συμπαροστέκομαι σὲ κάθε προσπάθειά Σας γιὰ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸ, γιὰ τὴ γενιὰ τοῦ αὐριο, ποὺ ἄρχισε κιόλας νὰ μᾶς κρίνει.

4. Συγχωρεστε μου τὴς ἀδυναμίες καὶ τὰ λάθη μου, γιατί καὶ ἐτὸ σφάλειν ἀνθρώπινον ἐστίν».

Σᾶς εὐχαριστῶ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΣΓΑΛΑΣ

Ἰούνιος 1984

Τάξη αὐστηρῶς καθορισμένη καὶ ἀπαραβίαστη. Ἄλλ' ἡ σεβαστικὰ (ἀρρεβωνιαστικὰ) τοῦ Στέφου Τυροσβούτη, παραρριζώντας τὴς παντρεμένες, πᾶει καὶ «πιάνεται» κοντὰ στὴν πεθερά της. Διαμαρτυρίες γιὰ «χάλαση ἡ σειρά». Ἐπεμβαίνει ὁ Πάρεδρος Γιάννης Μπαζιώνης, πιάνει ἀπὸ τὸ χέρι τὴν ἀρρεβωνιασμένη καὶ τὴν ἐπαναφέρει στὴ θέση ποὺ τῆς ἔπρεπε.

Ἄϊκοὺς νὰ τῆς πιάσει τὸ χέρι! Μεγάλῃ προσβολῇ. Καὶ κάποια καλοθέλητρα—παναθέμα τη—πᾶει στὰ Τυροσβουταῖκα καὶ λέει τοῦ Στέφου (ποὺ ἐκείνη τὴν ὥρα τραγώπιε καὶ γλεντοκόπηγε μετὰ τοὺς καλεσμένους του):

—Ντροπὴ σου νὰ κάθεσαι νὰ τρώς καὶ νὰ πίνεις καὶ τὴ σεβαστικὰ σου νὰ τὴν τσαλαπατάει ὁ Πάρεδρος! Τὸ καὶ τὸ γίνηκε στὸ χορὸ.

Πιωμένος καὶ ξαναμμένος καὶ βαθιὰ προσβλημένος ὁ Τυροσβούτης, τρέχει στὸ χοροστάσι καὶ ἀνοίγει μετὰ τὸ χαντζάρι τὸ κεφάλι τοῦ Παρέδρου. Σὲ λίγες μέρες πέθανε ὁ ἄνθρωπος, ἀφήνοντας ἔρμα καὶ ἀρραβὰ τέσσερα μικρὰ (δύο παιδιά, τὸ Γιώργο καὶ τὸν Κώστα καὶ δύο κορίτσια, τὴν μετέπειτα Γκιουσαινα καὶ Φουρλοσπάραινα).

Τὰ αἶτια τοῦ φονικοῦ, φαίνεται, ἦταν βαθύτερα: Τυροσβουταῖοι καὶ Μπαζιωνάοι διεκδικῶν τὸ «Παρεδριλίκι». Καὶ ὑπῆρχε «μιοῦγρι» (μίσος) ἀνάμεσα στίς δύο οἰκογένειες.

3. Πέρασαν λίγα χρόνια. Ἄνοιξαν τὸν τάφο τοῦ Μπαζιώνη νὰ θάψουν ἄλλον. Καὶ ἦσαν τὸ κάραλλο τοῦ σπασμένου ἀπὸ τὴν χαντζαριῆς τοῦ Τυροσβούτη. Θυμήθη καν τ' ἀγριο φονικὸ καὶ τὸ σχολίασαν.

Ὁ μικρότερος γιὸς τοῦ Μπαζιωνῆ, ὁ Κώστας, εἶπε τότε:

—Ἄϊτι καὶ ἐγὼ θὰ πάρω τὸ αἷμα τοῦ πατέρα μου πίσω!

Ἐλάσαν ὅσοι τ' αἰκόνισαν. Ἐνατισμολιάρικο καὶ μυζιάρικο παιδαρέλι νὰ φοβερίζῃ ποιόν; Τὸ Στέφο Τυροσβούτη, τὸ πρῶτο παλι-καρὰ τοῦ χωριοῦ!

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

● Στίς 7 Αὐγούστου, μετὰ ἀπὸ καταρρακτώδη βροχή, ἔπεσε κεραυνὸς στὰ Ψηλὰ Ἀλώνια, ὁ ὁποῖος προκάλεσε φωτιά σὲ κουφάλα ἐνὸς μεγάλου δένδρου. Ἀρκετοὶ συγχωριανοὶ ἔτρεξαν καὶ ἔσβησαν τὴ φωτιά πρὶν ἐξαπλωθεῖ καὶ προξενήσῃ ζημιές.

● Στίς 29 Αὐγούστου τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, γιόρτασε τὸ ἐξωκλήσι τοῦ Αἰ - Γιάννη, στὸ ὁποῖο παραβρέθηκε πολὺς κόσμος.

● Στίς 31 Ἰουλίου ἔγινε ἡ δημοπρασία τοῦ ἔργου μεταφοράς τοῦ νεροῦ ἀπὸ τὸ Ἀρκουδόρεμα στὸ χωριό. Μέχρι τέλος Σεπτεμβρίου ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἀρχίσουν οἱ ἐργασίες μεταφοράς τοῦ νεροῦ.

● Κοινοποιήθηκε στὴν Κοινότητα ἡ μελέτη συνδέσεως τοῦ συνοικισμοῦ «Καλαθέικα» μετὰ τὸ δίκτυο τῆς ΔΕΗ. Ἡ δαπάνη ἀνέρχεται στὸ ποσὸ τοῦ 1.195.000. Γίνονται προσπάθειες νὰ συγκεντρωθεῖ τὸ ποσὸν γιὰ νὰ ἡλεκτροφοτιστεῖ ὁ ἐν λόγω συνοικισμός.